

SESSION 1 - "MIKS EVANGELISEERIDA"

MIS ON EVANGELISM?

Kui koguduse keskel öelda välja sõna "evangelism", siis läheb enamus inimesi krampi ja hirmule, kartes mis edasi räägitakse. Miks see nii on, mis on selles nii eemalepeletavat? Kas usklikke on ära hirmutanud nende ebameeldivad kogemused sellega või hirmutab oskamatus seda teha. Või ehk seostub sellega isetu endast välja andmine ja mugavam oleks kirikus istuda ja lihtsalt enda jaoks vaimulikku toitu vastu võtta. Võibolla tuletab see sõna kristlastele meelde, et nad ei eksisteeri maa peal enda heaoluks vaid missiooni eesmärgil, et päästa hingi.

Lausanne leping, mida laialdaselt peetakse modernse ajastu olulisemaks dokumendiks kiriku ajaloos, sai alguse 1974. aastal Esimeses Lausanne kongressis defineeriti, mida tähendab evangelism. "*Evangelism on heade uudiste levitamine, et Jeesus Kristus, kes suri meie pattude eest, kes tõusis üles surnuist pühakirja kohaselt, ja kes valitseb Issandana, pakub nüüd pattudele andestust ja vabadust läbi vaimu kõigile kes parandavad meelt ja usuvad. Evangelism on ajaloolise ja piibelliku isiku Kristuse väljakuulutamise kui inimkonna päästja ja Issandana, veendes inimesi isiklikult tulema Tema juurde, et saada lepitatud Jumalaga.*"

Siit definitsioonist on näha, et evangelism, mis on inimeste juhtimine lepitusse Jumalaga läbi Jeesuse, on suur töö, sest inimesi, kes pole Lepitajast midagi kuulnud ega Teda vastu võtnud, on maailmas väga palju. Pühakiri kirjeldab, et Jumal on huvitatud kõikidest nendest hingedest „*See on hea ja meeldiv Jumala, meie Päästja silmis, kes tahab, et kõik inimesed pääseksid ja tuleksid tõe tundmisele*“ (1Tm 2:3-4).

Tuleb välja, et töö on tehtud alles siis, kui kõigi nende miljardite inimesteni on jõudnud head uudised Jeesusest Kristusest, neile on antud võimalus meelt parandada ja pöörduda oma pattudest ning esitatud kutse teha Kristus oma elu Issandaks. Mulle meenuvad legendaarse evangelisti Reinhard Bonnke sõnad: "*Kogudus ei ole lõbutsev kruisilaev vaid päästepaat, et päästa hingesid*". Kui vaadata mida Jeesus rääkis evangeeliumi kuulutamise kohta, võib saada üsna sarnase pildi, mis kirjeldab seda kui päästeoperatsiooni endale elamise asemel. "*Ja seda Kuningriigi evangeeliumi kuulutatakse kogu ilmamaale, tunnistuseks kõigile rahvastele, ja siis tuleb lõpp.*" (Mt 24:14). Ta tõdes, et kui töö saab tehtud, siis ongi maailmaajastu peatükk lõppenud. See tööpakkumine on avatud kõigile kristlastele - tere tulemast meeskonda.

MIKS EVANGELISEERIDA?

•*Miks Jumal kasutab inimest?*

Olen kuulnud inimeste seas küsimust, et miks kristlased peaksid evangeliseerima? Kas mitte Jumal oma armu suurusel ise ei või kõiki inimesi ära päästa, keda ta tahab. Jah ja ei. Jumala armu suurus tõesti on mõõtmatu ja Ta tegeleb kindlasti plaaniga, et inimkonda päästa. Jumal igatseb inimest kasutada oma missioonis inimkonda päästa, kuna ta on inimese loonud oma näo järgi enda sarnaseks, et nad võiksid luua, õppida ja õitseda elus. Ta ei ole loonud inimest pealtvaatajaks või orjaks. Seda ilmutust kirjutab lahti Paulus, rääkides usklikest kui Jumala kuningriigi kodanikest, mitte võõrastest. "*Järelikult ei ole te nüüd enam võõrad ja majalised vaid pühade kaaskodanikud ja Jumala kodakondsed*" (Ef 2:19). Niisiis tunneb Jumal rõõmu, et ta saab kasutada inimesi oma missioonis ega tunne meie üle pahameelt kui me ei taha sellega kaasa minna või kui meil see ei õnnestu, sest hea isa ei sunni kalale minnes oma lapsi õngitsema vaid veenab neid põhjustega, miks nad peaksid seda tegema.

Toon siin välja mõningad põhjused, miks peaksid just sina kuulutamise tööga kampa lööma:

1) Selle järgi on suur vajadus.

Sotsioloogilisest uuringust "Elust, usust ja usuelust 2015" näeme, et 11% eestlasi peab ennast usklikuks ja jumalateenistustest võtab osa neist iga nädal 5%. Kui palju neist ennast usklikuks pidavast inimesest on tõeliselt uuesti sündinud kristlased on veel väiksem protsent. Erinevatel hinnangutel on see 1-2% Eesti rahvastikust uuesti sündinud kristlased. Kui pere keskel sellest ei räägita, koolis sellest ei õpetata ja sõprade ringis seda ei mainita aga Jumala tahe on et kõik pääseksid, siis tekib mõte, et mina ju saan neile rääkida, sest nad kõnnivad minust ju mööda igal päeval.

2) Igavene investeering

Oleme kuulnud üleskutseid paigutada oma finantse aktsiasse, kinnisvarasse, väärtpaberitesse jms, kus need teenivad tulu mitmekordselt tagasi investeeritud summast. Jeesus kutsub meid evangeeliumi levitamisega sama tegema - investeerima inimestesse. Evangeeliumi panustamine inimestesse omab investeerimise mõttes mitut eelist:

a) Evangeeliumi investeering kannab vilja mitmekordselt. Kui isik reageerib evangeeliumile, hakkab ta omakorda head sõnumit levitama ning Kristuse pääste sõnum paljuneb ühest kuulutusest mitmekordseks.

b) Evangeeliumi investeering omab igavest väärtust. Juhtimise ekspert John Maxwell kutsub üles panustama inimestesse just samal põhjusel - see investeering jääb kestma. "*Mis on see millesse sa võiksid investeerida mis kestaks? Inimesed!*" Jeesus ise õpetas meile investeerima kohtadesse, kus maapealne majanduslangus, inflatsioon, vargus või kulumine su varale iial liiga ei tee. "*Koguge endile ardeid taevasse, kus koi ega rooste neid ei riku ja kuhu vargad sisse ei murra ega varasta!*" (Mt 6:20)

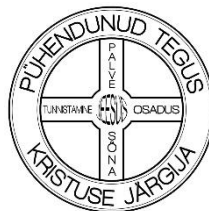
Inimeste hingede päästmine on varanduse taevasse kogumine ja ainult igavikku jõudes me alles näeme tegelikku varandust, mida evangeeliumi levitamine on taevasse kogunud.

3) Suurim rõõm

Austraaliast pärit jäsemeteta sündinud Jumalamees ja motivatsioonikõneleja Nick Vujcic on öelnud: *"Mida suurem on võitlus, seda hiilgavam on triumf"*. Ta on mõistnud rõõmu mis tuleb läbides ebamugavust. Ma ei unusta seda rõõmu mis me hinge täitis, kui me tänavaaktsiooni ajal juhtisime vene keelt kõneleva noormehe Jeesuse juurde. Sellel päeval toimus suur sisemine võitlus läbi hirmu mõtete: "kas keegi üldse täna saab tulla kuulutama" ja kahtluste: "kas isegi peaksime täna minema." Kõik see aga tõi hiilgava triumfi, nähes värsket Jumala last hüppamas kergusest ja vabadust väljendamas ning meie südant täitis tohutu rõõm sellest, mida Jumal tegi. Ma võin vaid ette kujutada kui palju suuremat rõõmu tundsid need 72 Jeesuse läkitatut, kes *"pöördusid rõõmuga tagasi ja ütlesid: „Issand, ka kurjad vaimud alistuvad meile sinu nime mõjul!" (Lk 10:17)* Ära jäta ennast ilma unikaalsest rõõmusest, mis tuleb vaid kuulutustöö kaudu esile.

4) Kõigi kutsumine

"The Navigators" alustaja ja president" Dawson Trotman tuli välja 1930. aastal kujundiga "The Wheel" (ratas), mis

iseloomustas pühendunud Kristuse järgija tegevuse põhikomponente.

Pildil on kujutatud praegune 1968. aasta ratas, mis näitab, et pühendunud tegusa Kristuse järgija vaimuliku elu põhikomponendid on palve, osadus, sõna ja tunnistamine, omades Jeesust kõige keskmes.

Võrdpildi loogika seisnes selles, et kõik ratta kodarad pöörlevad Jeesuse ümber, rõhutades iga kodara vajalikkust ja kui mõni kodar on puudu, veereb Kristuse järgija elu konarlikult. See on nagu toitumispüramiid, kui see keerata tagurpidi, läheb elu üsna konarlikuks. Mõtlemine, et tunnistamine pole mitte ainult evangelistide või tõeliste vaimulike ülesanne, pärineb juba algkoguduse päevilt. *"Kui vaadata lähemalt kirjut rahvahulka, kes pärast püha vaimu väljavalamist kuningriiki kuulutas, võib näha et nende hulgas polnud üldse "tõelisi" vaimulikke, nad olid tavalised usklikud, üksnes amatöörid."* (Fox&Morris) Peetrus kutsus oma kirjas üles olla *"alati valmis kostma igapähele (tunnistama), kes teilt pärib aru lootuse kohta, mis teis on."* (1Pt 3:15)

Suurim müüt, mida evangelismi kohta usutakse on, et see tegevus on mõeldud vaid evangelistidele (evangelisti anniga inimestele). Sellele järgneb inimese poolt selgitus, et "mul on muud anded, mida Jumal tahab kasutada." Vastus sellele on jah ja ei. Jah, Jumal tõesti on andnud igale usklikule ka teisi andeid, mida ta tõepoolest peaks kasutama. On need siis vaimuannid, muusika and, administreerimise and, halastus ja teenimise and, kõnelemise annid ja paljud teised meie loomuse ja kutsumisega ühilduvad anded. Me peaksime neid andeid ustavalt kasutama vastavalt mõõdule, millega Jumal on meid varustanud. Jah, tõepoolest on Jumal kutsunud ka evangelisti anniga inimesi, kellel on tugev kutsumine tegeleda kuulutustööga. Kuid ma ei saa nõustuda sellega, et evangelismi töö on mõeldud ainult evangelismi anniga inimesele. Paneme tähele, mida Paulus õpetab Efesose kogudusele selle kohta. *"Tema on see, kes on pannud mõned apostleiks ja mõned prohvetiiks ja mõned evangelistideks, mõned karjaseiks ja õpetajaiks, 12 et pühi inimesi valmistada abistamistööle Kristuse ihu ülesehitamiseks"* (Ef 4:11-12) Niisiis näeme siin, et evangelisti nagu ka teiste andedega sulaste ülesanne koguduses on *"pühi inimesi valmistada abistamistööle Kristuse ihu ülesehitamiseks"*. Evangelisti anniga tööline ülesanne pole mitte ainult kuulutustööd ise teha, vaid koolitada, treenida ja läkitada sind ja mind seda sama tööd ise tegema, sest misjoni käsk on antud ju kõigile usklikule. Usuinimestena meie kuulutustöö tihedus ja stiil sõltub väga palju sellest kui palju "evangelisti andi" Jumal meisse on sisse pannud ning seetõttu on väär võrrelda ennast teistega kui palju või vähe keegi kuulutab. Kindlasti aga pole õige, et Kristuse järgija ei peaks üldse evangeeliumi levitama. Selle kohta näeme Win Arni poolt kirjeldatud algkoguduse eeskujuna: *"Varakiriku kristlased ei jätnud jüngerite tegemise käsku nurka, kuna neil ei olnud evangelisti andi. Oma usu tunnistamine oli iga uskliku ja kiriku elustiil."* (Arn, 1982, lk 25) Pigem on see müüt usklikute mõtlemisse tulnud kui ühe vabandusena mitte tegutseda, omades mitmeid takistusi evangeeliumi kuulutamiseks. Neist enamlevinud takistustest jagan sulle juba järgmises peatükis.

5) Ärkamise võti

Vaimulike ärkamiste lood, kus kümned tuhanded said päästetud, kus vanglad pandi kinni vähese kuriteo tõttu, baaridest said kirikud, joodikud mängurid ja vargad pöördusid ja kus toimusid massilised tervenemised, panevad mind ja sind mõtlema sama mõtet - ma tahan näha ärkamist! Asudes otsingu teekonnale, et mis on sellise Jumala Vaimu liikumise taga, jõuame kiiresti tuntud lauseni: "Ärkamine algab minust!" Mina pean aktiveerima ennast ja hakkama tegutsema, mitte jääma ootama ärkamist.

"Metodistlik ärkamine algas täie hooga alles siis, kui Wesley hakkas evangeeliumi kuulutamisel kasutama lihtsaid usklikke. Wesley väitis, et on saatuslik viga jätta evangeeliumi kuulutamine üksnes vaimulikonna hooleks. Selleks oli kirikus liiga vähe vaimulikke ja paljud neist olid oma vaadetes liiga painutatud." (Coleman, 1998, lk 58)

Mastaapseks vaimulikuks ärkamiseks ei piisa vaid pastorite, diakonide ja evangelistide aktiivsest usukuulutusest, selleks on vaja kogu Kristuse ihul aktiivselt evangeliseerima hakata. Vaadates oma kogukonna vajadusi, tõi Pastor David Platt välja järgmise tähelepaneku: *"Meil pole kunagi piisavalt koguduses töölisi, et täita kõiki*

koguduse vajadusi ja meie linna vajadusi. Kui me tahame paljundada evangeeliumi oma usuperekonnast kõigi maailma perekondadeni välja, siis ei piisa ainult pastorist või koguduse töolistest vaid on tarvis üles ehitada kogu Kristuse ihu armastuses ja neid aktiveerida "nii nagu on iga üksikliikme ülesanne" (Ef 4:16)
"Koguduse eesmärk pole kunagi olnud varustada ühte inimest juhtimaks paljusid Kristuse juurde vaid varustada kõiki Jumala lapsi juhtimaks nii palju inimesi Kristuse juurde kui võimalik."

Evangeeliumi töölisi pole just palju tegutsemas, mille üle kurtis ka Jeesus öeldes: „*Lõikust on palju, töötajaid aga vähe (Lk 10:12)*. Palume *siis lõikuse Issandat, et ta saadaks töötajaid välja oma lõikusele! (Lk 10:12)*, sest mida rohkem on evangeeliumi kuulutamise töölisi põllul, seda suurem on Kristuse mõju ühiskonnale.

6) Piiratud aeg

Igale inimesele on antud teatud hulk päevi elada ja tegutseda ja otsustada, mida me selle ajaga peale hakkame. Mida on selle ajaga kõige targem peale hakata, mis omaks kõige suuremat kasu endale ja inimkonnale. Paulus julgustab samuti Efesose kogudust kasutama *"aega õigesti, sest päevad on kurjad."* (Ef 5:16). Evangeeliumi kuulutamine on üks tegevustest, mis lõpeb ära siis kui me lahkume siit, sest taevas pole vaja enam evangeeliumi levitada, seal ootab inimesi kohus ja tasu elatud elu eest. See tähendab, et kuulutustööks on meil piiratud aeg - meie elu. Jeesus rääkis meile antud ajast kui päevast ja meie tegevuse lõpust kui ööst: *"Me peame tegema selle tegusid, kes minu on saatnud, niikaua kui on päev. Tuleb öö, mil ükski ei saa midagi teha."* (Jh 9:4)

Täna on evangeeliumi kuulutamise aken avatud, ära siis liiga kaua mõtle vaid tegutse, kuni sinu võimaluse aken on veel avatud! John Maxwell võtab aja kasutamise hästi kokku oma tsitaadis: *"Tee kõike head, mida sa saad, nii paljudele inimestele kui võimalik, nii paljude viisidega kui oskad, nii kaua kui sa suudad."*

7) Me oleme maailma valgus

Kristus annab oma järgijatele põhjaneva hinnangu nende identiteedist: *"Teie olete maailma valgus. Ei saa jääda märkamatuks linn, mis on mäe otsas."* (Mt 5:14). Igaüks, kes peab ennast Kristuse järgijaks, omab sama identiteeti - olla maailma valgus. See sai alguse meie otsusest Teda järgida, et kanda Tema valgust kõikjale pimedusse. Oma usu häbenemine ja selle varjamine läheb meie identiteediga vastuollu, mille kohta tõi Jeesus põhjaneva võrdpildi *"Ega süüdata ka lampi ja panda vaka alla, vaid lambialale, nii et selle valgus paistab kõigile majasolijatele."* (Mt 5:15). Lambi eesmärk toas on tuua valgust, selleks on ta loodud ja tundub veider panna lamp nõ "vaka alla" peitu. Samamoodi on ka veider, kui kristlased varjavad oma usku ega näita välja oma sõnade ja tegudega oma Kristusele kuulumist maailmale. Kristlased peaksid olema nähtaval ja paistma valjusti nii, et see tooks au Tavaisale, vastavalt Jeesuse enda juhtnõrdele: *"Nõnda paistku teiegi valgus inimestele, et nad teie häid tegusid nähes ülistaksid teie Isa, kes on taevas."* (Mt 5:16)

8) Jeesuse käsk

Nii tihti tänaval kõndides leian ennast küsimas küsimust, kas ma peaksin selle inimese eest palvetama ja talle tunnustama või mitte? Hoolimata kõigest motiveerivatest põhjustest kuulutada, jõuad sinagi varem või hiljem suurema portsu otsa, kus motiveerivad faktorid enam ei aita ja leiad ennast arutlemas, kas ma ikka pean seda täna tegema, küllalt juba tehtud ka. See eneseületamine on justkui arvutimäng, mida tuleb iga päev otsast peale alustada ja endale selle juures meelde tuletada, et Jeesuse läkitus meile pole mitte "suur misjoni soovitus" vaid "suur misjoni KÄSK" *"Minge siis, tehke jüngriteks kõik rahvad, ristides neid Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimesse"* (Mt 28:19). Mark McCloskey seletab dilemmalise küsimuse "kas ma pean seda ikka täna tegema" lahti järgmiselt: *"Küsimus pole kunagi selles, kas minna või mitte. Käsk minna on juba antud. Ainuke küsimus õhus on veel kas me alistume käsule."*

Robert Coleman, kes on kirjutanud mitmeid evangelismi ja jüngrite tegemise raamatuid, kinnitab meile misjonikäsu mõtet põhjanevalt: *"Evangelism ei ole meie vabatahtlik lisakohustus. Kuulutustöö on hoopis kõige selle keskpunkt, mida me oleme kutsunud tegema. See on koguduse ülesanne, mis annab tähenduse kõigele, mida tehakse Kristuse nimel."*